

Vĩnh Liêm – Nguồn thơ dậy lửa - Phần VII - Kỳ 3

(Nỗi lòng của người Chưa Thua Cuộc)

Nếu tính từ ngày 30-4-1975, một số người Việt tị nạn tại Hoa Kỳ đã sống qua 48 năm. Sống ở Mỹ đã 48 năm rồi thì chúng ta có cảm giác như thế nào? Chúng ta có nhớ quê hương hay không? Chúng ta có làm được điều gì để giúp đồng bào ở quê nhà sớm thoát khỏi ách kèm kẹp của bạo quyền CS hay không? Tôi thiết nghĩ rằng có thể đã có một số người làm được nhiều điều hữu ích cho đồng bào ruột thịt ở quê nhà. Riêng cá nhân Vĩnh Liêm thì chỉ biết dùng giấy bút để bày tỏ nỗi lòng trắc ẩn của mình qua những vần thơ. Nay, Vĩnh Liêm gom góp lại những bài thơ ấy, tạm gọi là “NGUỒN THƠ DẬY LỬA”. Tác giả chia nó làm 7 phần, sắp xếp theo những ý tưởng (chủ quan) như sau:

PHẦN I: GIẢI PHÓNG (Những hành động đốt sách và kinh tế mới của VC...)

PHẦN II: CON ĐƯỜNG CỦA “BÁC” (Những chiêu bài hòa đàm, hòa bình, hiệp định...)

PHẦN III: ĐỔI MỚI (Những bùa phép, chính sách, bao cấp, cởi trói, kinh tế mới...)

PHẦN IV: ĐỊNH HƯỚNG (Xã hội chủ nghĩa, quốc doanh, thị trường, sở hữu hóa toàn dân...)

PHẦN V: KẼ THÙ LỊCH SỬ (Hồ Chí Minh, Võ Văn Kiệt, cán bộ VC cao cấp...)

PHẦN VI: GIỤC LÒNG ÁI QUỐC (Nhắc nhở thanh niên lòng yêu nước)

PHẦN VII: THA THIẾT (Nỗi lòng ái quốc đối với quê hương)

Xin mời quý vị ghé mắt qua những dòng thơ tạm gọi là “dậy lửa” do Vĩnh Liêm đã làm trong suốt 48 năm xa quê hương.

(Thung lũng Liên-Sơn, 30-04-2023)

VĨNH LIÊM

PHẦN VII: THA THIẾT (Nỗi lòng ái quốc đối với quê hương)

Kỳ 3

14. NHỚ MẸ

(Hình minh họa từ Internet)

Đêm nhớ ngày mong một bóng hình,

Mỏi mòn, tuyệt vọng, mất niềm tin.

Cơm ăn áo mặc, đời sung túc,

Đau xót trong lòng kẻ hậu sinh!

Ai đã cho tôi một cuộc đời?

Ai từng dạy dỗ tôi nên người?

Ai may áo đẹp cho tôi mặc?

Ai thức bên giường bệnh của tôi?

Ngàn ấy vui buồn tuổi mộng mơ,
Bỗng dưng đứt đoạn thật không ngờ!
Ra đi với nỗi lòng cay đắng,
Hình ảnh Mẹ tôi chẳng xóa mờ!

Tôi ở bên này Thái Bình Dương,
Trông vời quê cũ lắm đau thương.
Chắc nay Mẹ đã già hơn tuổi?
Vì nhớ thương con vịn dặm đường!

Mỗi tối bây giờ Mẹ có vui?
Mẹ còn kể chuyện “cuộc đời tôi”?
Và khuyên con cháu nên siêng học,
Vừa được danh thơm, vừa giúp đời.

Nhớ chả giò chiên mùi thơm lừng,
Bánh bèo, bún ốc, cá bống chừn,
Dưa hành, củ kiệu, tôm kho tộ...
Danh Mẹ vang xa khắp xóm làng.

Công-Dung-Ngôn-Hạnh, Mẹ đã tròn,
Tuổi già còn nặng nợ nước non.

Chiến tranh cướp mất tình thương mến,
Thống nhất quê hương – Mẹ mất con!

Ai phải khóc ai giữa cảnh này?
Vạn dặm đường xa lúc trắng tay.
Kẻ ở người đi đều tay trắng,
Mẹ ơi! Còn trắng đến bao ngày?!

Nhớ Mẹ, con thầm khóc mỗi đêm,
Nằm trong chăn ấm với giường êm.
Đâu bằng được ấp trong tay Mẹ,
Hơi Mẹ chuyền qua càng ấm thêm!

Thiếu hẳn tình thương của Mẹ hiền,
Cuộc đời đánh mất tuổi hoa niên.
Xứ người con bước chân phiêu bạt,
Mang bóng hình mẹ khắp mọi miền.

(St. Charles, 07-08-1976)

VĨNH LIÊM

15. MÀU ÁO QUÊ HƯƠNG

(Tặng TN – BD)

Nửa đêm giật mình tỉnh giấc

Nỗi buồn chợt đến vu vơ

Bốn bề âm thanh vắng lặng

Không gian đi ngủ bao giờ?

Có ai thức cùng tâm sự?

Nỗi lòng đầy ắp men cay

Cũng vì nhớ nhung cố xứ

Xót xa thân phận lưu đầy!

Vén màn trông qua cửa sổ

Bóng ai thấp thoáng bên đường

Áo lụa Hà Đông lướt gió

Ôi! Màu áo trắng quê hương!

(Hình minh họa từ Internet)

Nhớ dáng thanh tân ngày cũ

Nụ cười e ấp hồn nhiên

Và đôi má hồng mặt ngọt

Tặng tôi bao nỗi lụy phiền.

Giấc mộng chứa đầy quá khứ

Tên em còn mãi trong tôi

Dù em không cùng chẵn gối

Tình yêu vẫn sống đời đời.

Muốn hỏi đêm dài xa lạ

Có ai thức giấc như tôi?

Bên kia bức-màn-sắt đỏ

Hình như cũng có một người!

Tôi muốn đêm dài thêm mãi

Cho tôi gửi khối tình này

Xuyên qua đại dương sóng gió

Để nàng ấp ủ trong tay.

(St. Charles, 16-03-1976)

VĨNH LIÊM

16. MỘT NƠI NÀO KHÁC

Một nơi nào khác

Không phải Việt Nam mến yêu

Với mùa Xuân mát mẻ

Mùa Hạ oi nồng

Mùa Thu mưa tầm tã

Và hơi lạnh mùa Đông.

Một nơi nào khác

Không có đồng lúa phì nhiêu

Những hàng dừa cho bóng mát

Những ngôi nhà thờ khói cơm chiều.

Một nơi nào khác

Vẳng bóng chiếc nón bài thơ

Những tà áo dài tha thướt

Những đôi guốc mộc đơn sơ.

(Hình minh họa từ Internet)

Một nơi nào khác

Thiếu hẳn nhịp cầu tre

Bắt qua giòng lạch nhỏ

Lắt lẻo bước chân quê.

Một nơi nào khác

Không có lũ mực đồng

Dắt đàn trâu ăn cỏ

Những tiếng sáo diều

Vi vu trong chiều gió.

Một nơi nào khác

Không có ký ức thiếu thời

Tiếng võng đưa kéo kệt

Tiếng chày gỗ nhịp đêm thâu

Tiếng hò của đôi nam nữ
Trao tình trong lúc yêu nhau.

Một nơi nào khác
Thiếu bóng mẹ hiền oằn vai vì con trẻ
Bóng cha già bên tách trà thơm
Những đêm gia đình đoàn tụ
Cả nhà rộn tiếng cười vang.

Một nơi nào khác
Không còn nghe tiếng ru con
Thiếu hẳn bàn tay nội trợ
Hết rồi những thức ăn ngon!

Một nơi nào khác
Trong căn nhà chỉ một mình ta
Lầm lũi bên bếp điện
Nấu những thức ăn chưa kịp đặt tên.

Một nơi nào khác
Không phải quê hương mình
Ăn ngủ nói thờ đều gấp gáp
Gọi là thế giới văn minh!

Một nơi nào khác

Ngôn ngữ làm điều đúng con người

Ta ôm quá nhiều dĩ vãng

Tặng mỗi người một chút làm vui.

(St. Charles, 09-12-1977)

VĨNH LIÊM

17. TA THÈM CÓ ĐƯỢC NẤM MỒ

(Hình minh họa từ Internet)

Cơn mưa chợt đến bất ngờ,

Quạnh hiu phố xá, mịt mờ bóng quê.

Trên con đường cũ trở về,

Dấu xe mòn mỏi kéo lê cuộc đời.

Trong ta ký ức rã rời,

Dung nhan em cũng phai thời xuân xanh.

Hồn ta bay lượn quẩn quanh,
Không gian hờ hững xây thành chẵn ngang.

Thu này – ba độ thu sang,
Mòn con mắt đợi, vố vàng chờ mong.

Kiếp người có đó rồi không,
Ví ta như đốm lửa hồng vụt tan.

Đời ta như đoá hoa tàn,
Sương đêm ngấm lạnh, nắng vàng nung khô.

Ta thềm có được nắm mờ,
Chôn ta cùng với những tờ thư em!

(St. Charles, 07-10-1977)

VĨNH LIÊM

18. LỜI TRẦN TÌNH 2

(Hình minh họa từ Internet)

Hai năm thế sự thăng trầm,
Cái thân tị nạn cũng bầm dập đau.
Vai mang nặng gánh u sầu,
Kéo lê quá khứ, vin vào tương lai.
(Làm sao biết được ngày mai!
Với hy vọng hão cho dài nhớ thương).
Bước đi chưa hết đoạn trường,
Tưởng như qua hết con đường đang đi!
Nụ cười giấu lệ bờ mi,
Sự đời nhạt nhẽo – vui gì mà vui!
Thương tôi, lòng luống ngậm ngùi,
Nhớ em, phỏ mặc thói đời xỏ xiên.
Từng đêm giấc mộng triền miên,
Thấy em đi lạc vào tiềm thức xưa.
Gặp em chỉ biết ngẩn ngơ,
Thời gian héo hắt đậu bờ mi quen.
Sững sờ gọi khẽ tên em,
Dung nhan xóa dấu hồn nhiên thuở nào.
Âm thầm em cất bước mau,
Giấu che thực tại đượm màu bi quan.

Quê nhà còn đó mùa trăng,

Nhắc người thiếu phụ, tình lang chưa về!

(St. Charles, 30-04-1977)

VĨNH LIÊM

19. MỘT CHÚT SÀI-GÒN

(Chợ Bến Thành, Sài Gòn ngày xưa)

Trong tôi một chút Sài Gòn,
Cái ăn cái mặc hãy còn như xưa.
Chưa chừa được thói ngủ trưa,
Cũng vắng tục, cũng cột đùa mĩa mai.
Xem đời nhẹ tựa bóng mây,
(Cái tôi lạc lõng đến đây bao giờ?)
Cuộc đời rất đổi tình cờ,
Sao không một chút mộng mơ Sài Gòn?
Người tình “hòn ngọc Viễn Đông”,

Nhớ em, ngày tháng chờ mong mỗi mòn.

Trong tôi một chút Sài Gòn,

May ra với được nỗi buồn lưu vong!

Tôi thêm chút nắng Cầu Bông,

Dịu dàng hôn nhẹ má hồng nữ sinh.

Tôi thêm bún mọc Thái Bình,

Bún riêu Tân Định, chè thương Vân Đồn.

Tôi thêm phở tái nạm dòn,

(Cao Vân, Ông Tạ, Nguyễn Hoàng, Pasteur)

Tôi thêm cà-phê-lá-me,

Những chiều ngồi đợi em về Duy Tân.

Tôi thêm bánh cuốn Gia Long,

Bún giò heo bến Bạch Đằng, Mê Linh.

Tôi thêm cơm tấm Bác Thìn,

Tô mì Cây Nhãn ở Đinh Tiên Hoàng.

Tôi thêm bia lạnh Mai Hương,

Ly kem Hà Nội, Hiền Vương thạch chè.

Tôi thêm dỗi “nai đồng quê”,

Cua rang Thanh Hải, rắn rùa Tư Sanh.

Tôi thêm tắm nắng bình minh,

Ngắm trăng về đậu mái đình Hòa Hưng.

Tôi thêm một chút tâm thường,

Được về nhìn lại Sài Gòn dấu yêu.

(St. Charles, 14-07-1978)

VĨNH LIÊM

(Hết Kỳ 3 – Xem tiếp Kỳ 4)